

SUCCULENTA

TIJDSCHRIFT VAN DE NED. VEREENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN
EN ANDERE VETPLANTEN

NUMMER 1

1947

JAN./FEBR.

STUKKEN VOOR DE REDACTIE EN OPGAVEN VAN TE
HOUDEN AFDEELINGSVERGADERINGEN TE ZENDEN
VÓÓR DEN 15^{EN} DER MAAND AAN DEN REDACTEUR:
A. J. A. UITEWAAL, ALEX. BOERSSTRAAT 25HUIS, AMSTERDAM

Gelukkig

kunnen wij U weer volop helpen aan POKON in de oude, U bekende kwaliteit.

U weet wel dat POKON de hoogste kwaliteit ter wereld en niet alleen dat, doch ook een eigen klasse is. POKON is geheel oplosbaar en bevat voedingsstoffen in een bijzonderen vorm, die dadelijk door de planten worden opgenomen en waardoor iedere mislukking of beschadiging is uitgesloten.

CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN HOUDEN VAN POKON OOK ALLE ANDERE PLANTEN EN AFGESNEDEN BLOEMEN.

Heeft U het voor Uw planten over om ook met POKON thuis te komen als U om POKON uitgaat? Door de hoge kwaliteit heeft U zoo weinig noodig, dat ze in gebruik ook nog het goedkoopst is.

Het bemesten met POKON is zoo gemakkelijk. U doet een theelepel vol (dat is met een kop erop - een groote of kleine kop op een theelepel maakt in gewicht niets uit dus dat is altijd goed) in een kan, ketel of door een trechter in een flesch. U vult deze met lauw water en als deze vol is, is de Pokon reeds opgelost. Dit is gemakkelijk!

Als U plantenvoedsel gaat halen vraagt U dan niet naar Kunstmest doch naar POKON.

NED. VEREENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN
CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN
SUCCULENTA

NUMMER 1

1947

JAN./FEBR.

28 DECEMBER 1946

DEZE dag is een belangrijke mijlpaal in de geschiedenis van onze liefhebberij, omdat toen te Amsterdam in een gecombineerde vergadering van leden van de op dien dag opgeheven vereenigingen: Nederlandsche Vereeniging van Vetplantenverzamelaars „Succulenta” en Nederlandsche Vereeniging van Liefhebbers van Cactussen en Vetplanten, werd opgericht de *Nederlandsche Vereeniging van Liefhebbers van Cactussen en andere Vetplanten „Succulenta”*.

Dit resultaat van vele besprekingen is alleszins een gelukwensch waard. Onze liefhebberij heeft in den afgelopen oorlog en bezetting veel geleden. Verschillende leden der beide vroegere vereenigingen zijn gevallen als slachtoffers van het verzet tegen den overweldiger. Vele van onze mooiste planten, ja heele verzamelingen zijn door brandstoffennood, evacuatie of oorlogsgeweld omgekomen. Door al deze narigheid was er weinig of geen belangstelling meer voor onze planten. Dat juist nu op het diepste punt van onze liefhebberij de zoo lang gewenschte fusie tot stand komt, geeft ons reden tot groote voldoening en vreugde.

Ongetwijfeld begint de belangstelling voor onze planten weer te groeien. Wij worden weer meer normale menschen, die behoefte hebben aan goede besteding van den vrijen tijd. Onze nieuwe vereeniging heeft met haar Hoofdbestuur de taak, dit hernieuwde ontwaken in goede banen te leiden. Daarbij hebben wij echter Uw medewerking en hulp noodig.

In de voorloopig vastgestelde statuten en het huishoudelijk reglement is meer rekening gehouden met de gegroeide gedachte der gemeenschappen. Wij zouden onze afdelingen (kringen), als kleine gemeenschappen in onze vereeniging willen beschouwen. Uit deze gemeenschappen kan een bloeiend plaatselijk of streeklevend op het gebied van onze planten ontstaan. De groote band is de landelijke vereeniging, die ons allen bindt. Wij doen derhalve een beroep op de liefhebbers woonachtig in of in de omgeving van grootere plaatsen, om te komen tot de oprichting van nieuwe afdelingen, waarvan het minimum aantal leden tien moet bedragen. De bestaande afd. en vooral ook de verspreid wonende leden worden dringend verzocht propaganda te maken en nieuwe liefhebbers te winnen. Slechts met een flink aantal leden kunnen wij een goed maandblad uitgeven, dat aan hooge eischen en nieuwe wenschen voldoet.

Moge het onze nieuwe vereeniging gegeven zijn een hechte gemeenschap van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten te worden.

A.F. H. BUINING, Voorzitter

Aloe Sladeniana, Pole Evans

J. R. Brown

ALOE SLADENIANA

WAT denkt U van deze plant? Is ze niet werkelijk schitterend? Men behoeft geen succulentenliefhebber te zijn om door een plant als deze bekoord te worden. Het is mij zelf een genoegen U deze fraaie afbeelding te kunnen brengen; wij danken dat aan den Heer J. R. BROWN (Californië, U.S.A.) die zoo vriendelijk was ze beschikbaar te stellen en aan

wiens artikel in *Cact. and Succ. Journal* (Jan. '46) ik ook de voornaamste gegevens heb ontleend. Hoewel reeds in Vol. III (1920—'24) van de *Ann. Bol. Herb.* p. 13 door P o l e E v a n s beschreven, is ze in onze verzamelingen nog onbekend. Het is wel jammer, dat we nog niet kunnen importeeran maar misschien komt ook die tijd weer spoedig. Natuurlijk is het U dadelijk opgevallen dat ze eenige overeenkomst vertoont met *Aloe variegata*, L., ze is trouwens ook verwant aan *Aloe Dinteri*, Berg., een soort, die wij hier ook niet kennen; alle behooren ze tot de § *Serrulatae*, S.D. Het zou toch wel eens interessant zijn wat nieuwe soorten Aloë te importeeran, zeer zeker hebben we onder de oudere, algemeen bekende soorten mooie, decoratieve planten, maar men ziet toch graag eens iets nieuws

Aloe Sladeniana varieert van 4 c.m. hoogte op haar groeiplaats tot ca. 9 c.m. in cultuur. De bladeren, geplaatst in 3 eenigszins onregelmatige rijen, zijn 7—9 c.m. lang en 3—4 c.m. breed, de bovenzijde is hol, de onderzijde convex en lang gekield; de kleur frisch, lichtgroen, geheel gevlekt met langwerpige, witte vlekken die \pm in de lengte ineenvloeien, en tevens eenigszins onregelmatige dwarsrijen vormen, vooral naar den bladtop; de groenachtige witte, perkamentachtige randen en kielen zijn bezet met witte tandjes van ongeveer 1 m.m. lengte. De bloemstengel, meestal enkel, heeft soms 1 of 2 zijstengels; de bracteën zijn 5—6 m.m. lang; de bloemsteeltjes $1\frac{1}{2}$ —2 c.m. lang staan bijna horizontaal van de bloemstengel af en geven den bloemtros daardoor een los, maar sierlijk uiterlijk; de kleur der bloemen is perzik-rood. Volgens Brown is de kleur van de bloemdebuis in cultuur bleeker. Het is trouwens een feit, dat de bloemen van Aloë onder glas gekweekt, minder brillant van kleur zijn dan wanneer wij ze buiten kweeken, natuurlijk worden de planten, wanneer ze buiten staan, eerder door regen of wind beschadigd.

In Amerika kweekt Mr. E. C. Hummelwood (Calif.) deze soort al vrij geruimen tijd maar het mocht hem nog steeds niet gelukken zaden te winnen, die ongetwijfeld zeer gevraagd zouden zijn. Het schijnt dus dat deze fraaie, kleinblijvende soort zich hoofdzakelijk door zijspruiten vermeerdert, die ze overigens heel gemakkelijk maakt. *Aloe variegata* geeft zowel zijspruiten (zij het dan ook misschien niet zoo gemakkelijk) als zaden, terwijl de zoeven genoemde *Aloe Dinteri* geen zijspruiten maakt, maar daarentegen gemakkelijk zaad zet.

Door G. W. Reynolds werd in *Journ. S. Afr. Bot.* 1938, p.105 een plant beschreven en afgebeeld (Pl. 37) onder den naam *Aloe Carowii*, welke later dezelfde bleek te zijn als *Aloe Sladeniana*.

Aloe Sladeniana werd tijdens de Percy Sladen Herinnerings-Expeditie (1915—1916) gevonden op granietheuvels in de Nachas Bergen, terwijl in de beschrijving door Reynolds vermeld wordt, dat Triebner ze ook gevonden heeft op kwartsheuvels onder struikgewas in de Zaris Bergen, beide in Z.-W.-Afrika. Hierin vinden wij reeds een aanwijzing voor de cultuur: een zeer doorlatende grond, met vrij veel grof zand of fijne kiezel en zooveel licht als mogelijk, maar oppassen voor felle zon des zomers. Omdat een gewaarschuwd man voor twee geldt, is het goed te weten dat Brown verder nog zegt, dat men vooral voorzichtig moet zijn met watergeven, liever wat droog dan te nat, en in de koude wintermaanden maar héél weinig water, daar anders spoedig rotting optreedt. Een kweekwijze dus, die met die van *Aloe variegata* overeenkomt. Het

is prettig te weten, dat deze fraai geteekende soort zich nogal gemakkelijk door zijspruiten vermeerdert, en ik twijfel er niet aan dat ze, wanneer ze eenmaal wat meer bekendheid geniet, ook bij ons haar weg in de collecties der liefhebbers spoedig zal hebben gevonden.

Tenslotte zou ik nog even uw bijzondere aandacht willen vestigen op de kunstvolle uitvoering wat betreft de foto. Niet het cliché-achtige van de plant in de pot, maar een bijna met de natuur overeenstemmend geheel, dat met eenvoudige middelen werd bereikt. Wie het maandblad van onze Amerikaansche zustervereniging kent, heeft al vaak dergelijke fraaie foto's van Brown kunnen bewonderen.

De pot is ingegraven, de bovenlaag bedekt met wat klein gesteente en een groote op den achtergrond om deze wat te breken. Dit alles evenwel zóó gerangschikt en in toonverhoudingen gekozen, dat de plant zelf toch het voornaamste object gebleven is. Een voorbeeld dat, gewijzigd en aangepast aan het onderwerp, alleszins aanbeveling verdient.

A. J. A. UITEWAAL.

ADRESSEN VAN HET VOORLOOPIG HOOFDBESTUUR

A. F. H. BUINING, „Hohorst” te Hamersveld (Utr.) *Voorzitter.*

G. J. MOL, Mr P. N. Arntzeniusweg 94 te Amsterdam *2e Voorzitter.*

Mevr. J. GRULLEMANS-VAN BERGHEM, Heerenweg 19 te Lisse
Secretaresse.

G. D. DUURSMA, „Vijversburg” te Rijperkerk (Fr.) *Penningmeester.*

Mej. J. J. E. VAN DEN THOORN, Elburgerweg 57 te Apeldoorn
2e Secretaresse.

J. A. JANSE, Loosterweg III No. 1 te Hillegom.

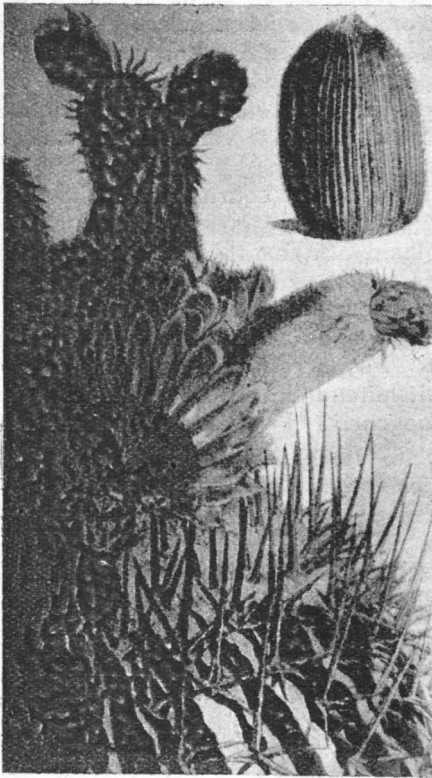
J. A. WAKKA, Heerengracht 58 te Zaandam.

J. J. VAN HOORN, Kruisstraat 60 te Eindhoven.

Bibliotheek: Mevr. L. W. BUINING-KROEZE, Hamersveld (Utr.).

Onze eerste gelukwensch ontvingen wij van E. Shurly, redacteur van het Engelsche „Cactus and Succulent Journal”. Hij schrijft o.m. „I am delighted to hear that the two Societies have amalgamated. I wish them the utmost success possible and you may sure of my co-operation at all times”. (Ik ben zeer verheugd te hooren, dat de twee vereenigingen zijn samengesmolten. Ik wensch hen het grootst mogelijke succes en U kunt ten allen tijde op mijn medewerking rekenen).

Wij danken den Heer Shurly hartelijk voor zijn goede wenschen, „and we reciprocate his kind wishes for the Cactus and Succulent Society of Great Britain and its assiduous editor”.

ECHINOCACTUS INGENS, ZUCC.

DOOR
J. A. JANSE

* * *

Echinocactus ingens Zucc. in Pfeiffer, Enum. 1837 — id. in S.D. Cact. hort. Dyck. p. 27 (1850) — id. in Schum. Gesamtbeschr. p. 314. c. fig. — *Echinocactus visnaga* Hook. in Bot. Mag. t. 4559 (1851) — id. Berger, in Kakt, p. 229 (1929). —

Reprod. naar „Le Jardin Fleuriste” van Lemaire.

TOT de wonderlijkste en meest bizarre voortbrengselen van het plantenrijk, die de eerste blanken bij hun ontdekking van het Rijk der Azteken tot verbazing brachten, behoorden zeker die geweldige, zwaarbewapende Cactussen, die talrijk de hoogvlakte van Anahuac bevolken. Ons verwondert hun verbazing in het geheel niet, integendeel zelfs wij, cactusliefhebbers, die toch zeker door onzen dagelijkschen omgang aan den aanblik van deze plantengestalten gewend zijn, ondergaan nog even sterk diezelfde sensatie, die de oude Conquistadores moet hebben vervuld, toen zij voor het eerst den Mexicaanschen grond betraden.

Onze beperkte plaatsruimte laat meestal niet toe, dat wij onze collectie met werkelijk volwassen exemplaren van die reuzensoorten uitbreiden, maar haast iedere botanische tuin hier te lande bezit in zijn collectie enkele van die gigantische exemplaren, die een beeld geven van die hoogst merkwaardige planten.

Echinocactus ingens is een der weinige soorten, die nog onder haar ouden geslachtsnaam in het groote verzamelgeslacht *Echinocactus* is overgebleven, en dit thans sterk ingekrompen geslacht omvat alleen nog een aantal Mexicaansche en Arizona-soorten, waaronder de bekende *E. Grusonii* en *E. horizonthalonius* een kleine kogelcactus met rose bloe-

men, die wij echter heden ten dage slechts zelden in de collecties aantreffen; de talrijke importplanten, die ons eenige jaren geleden veelvuldig werden aangeboden, was slechts een kort bestaan beschoren.

Volgens Léon Diguët, wien prachtige werk over de Mexicaansche cactussen ¹⁾ wij iederen liefhebber warm kunnen aanbevelen, verdeelen de inwoners van Mexico de Echinocactussoorten in 5 verschillende categorieën.

1. *Biznagas de Agua*, dat wil zeggen de soorten, die goed voorzien zijn van water (sp. *agual*) en dus in een gevorderd stadium van ontwikkeling een behoorlijke hoeveelheid drinkbaar water kunnen opleveren. (bijv. *Ferocactus Wislezinii* Br. e. R.)
2. *Biznagas de dulce*, waarvan de vleezige massa, vaster dan die der voorgaande soorten, geschikt is voor de bereiding van confituren (*Ferocactus melocactiformis* Br. e. R., *F. macrodiscus* Br. e. R.) Het is deze groep en de vorige waartoe uitsluitend de groote exemplaren behooren die de Nathuatls de naam Hueycomitl ²⁾ gaven en die thans door de inboorlingen *Bisnagas grandes* worden genoemd.
3. *Biznagas de Cuernos*, goed omgrensde groep gekarakteriseerd door de overdreven grootte van de bedorning, die in geen verhouding staat tot het kleine volumen van het plantenlichaam en door de krachtige doorns, die het uiterlijk van hoorns hebben.
4. *Biznaguitas*, deze groep omvat niet alleen de kleine Echinocactanae, maar ook het meerendeel der Mamillaria's waartusschen de inboorlingen weinig verschil zien.
5. *Peystes* groep, die allerlei afwijkende en voor het meerendeel ongewapende of weinig bewapende soorten bevat zooals die zowel onder de Echinocactanae als onder de Mamillariae voorkomen; de typische vertegenwoordigers zijn de Lophophora's en Ariocarpussoorten.

Echinocactus ingens Zucc. bewoont een groot gedeelte van het centrale plateau van Mexico en is vooral in de provincies Puebla, San Luis Potosi, Ixmiquilpan een algemeene verschijning.

In haar vaderland bereikt deze plant geweldige afmetingen; Diguët beeldt enkele exemplaren af die ± 2.70 m. hoog bij 1 m. breed zijn, voorts een zeer breed exemplaar met ± 13 koppen, de totale breedte van dit exemplaar is zeker 3 meter bij 1.50 m hoogte. ³⁾

Merkwaardig is ook wat hij zegt over een z.g. natuurlijke enting of „greffage naturel”:

„De oopenhooping van groote Echinocactussen bij bepaalde soorten is niet altijd het resultaat van een fout in de verspreiding der jonge exemplaren. Soms, inplaats van dicht bijeenstaan der afzonderlijke exemplaren, elk met haar individueele hoofdstam, komt men een oopenhooping van stammen tegen, die uit een gemeenschappelijke hoofdstam spruiten, wat den indruk geeft van een natuurlijke vertakking zooals dit voorkomt bij *Ferocactus robustus* en *flavovireus*. Deze anomalie herinnert ons aan iets merkwaardigs dat men bij sommige soorten van *Echinocactus* en in het bijzonder bij *Echinocactus ingens* aantreft: dat is een enting die natuurlijk

1) *Les Cactacées utiles du Mexique*, Paris 1928. p. 255 en verv.

2) van „huey” = groot; „comitl” = kogelvormig aardewerk.

3) l. c. p. 243 en 251.

of door een bepaalde oorzaak, spontaan zou men zeggen, kan optreden. Deze wijze van vertakking kan het gevolg zijn van een normale verwonding ofwel in het niet weinig voorkomende geval door een verwoesting van de vleezige plantenmassa voor exploitatiedoeleinden. Vallen nu op het vochtige nog levende plantendeel zaden, dan kiemen deze gemakkelijk in het wondweefsel dat min of meer beschimmeld is; de jonge plantjes zonder dat de wortel verwijderd zijn groeien vast op den onderstam." 4)

De inheemsche naam *Biznaga*, die zooals wij zagen aan verschillende *Echinocactanae* in Mexico gegeven wordt, is volgens Diguët ontstaan uit het Mexicaansche „huiznahuac”, dat uiteenvalt in de beide stammen *huiztli* = doorn en *nahuac* 5) = tusschen. Aldus beteekent het een plant door doorns omgeven. De Spanjaarden verbasterden *huiznahuac* tot *Viznaga* of *Biznaga* (B. en V. in Spaansche fonetisch gelijk).

Naast deze verklaring vinden wij in de literatuur algemeen eene, die van Philip Miller afkomstig is 6); volgens deze schrijver zou de naam „visnaga” tandenstoker beteekenen, aangezien de doorns door de inboorlingen van Mexico voor dit doel gebruikt zouden worden. K. Schumann 7) wil het woord zelfs uit het „Arabische” miswāk verklaren!

Een afleiding waarbij zelfs aan Oostersche talen gedacht wordt, die toch met cactusnamen niet in verband kunnen staan, houdt misschien verband met het feit, dat de naam *Visnaga* door Ludwig 8) in 1737 werd aangevend als genusnaam voor enkele *Umbelliferen* afkomstig uit Noord-Afrika en Zuid-Oost-Europa. Backer, die als een autoriteit op het gebied der wetenschappelijke plantennamen geldt, verklaart *visnaga* als oude Italiaansche plantennaam, die oorspronkelijk *bisnaga* of *busnaga* luidde en voor de zoeven genoemde *Umbelliferen* (thans deeltmakend van het geslacht *Ammi*, Lam.) gebezigd werd? 9)

Echinocactus ingens groeit van nature tot een breeden zuilvorm uit met een groot aantal (tot 55), smalle, scherpe, soms eenigszins bochtige ribben; het lichaam is frischgroen. De dichtstaande areolen ontwikkelen 6—8 randdoorns en 1—4 middendoorns die tot 10 cm. lengte kunnen bereiken, ze zijn geel van kleur en geringd. De areolen ontwikkelen veel gele wol die zich tot op de ribben uitbreidt en tot strooken wol ineenvloeit. Aan den top verdicht zich de wol meer en meer tot een dichte wolmassa. In het centrum ontwikkelen zich de gele bloemen, die tot 4 cm. groot worden. Slechts zeer oude exemplaren bloeien.

Wij beelden hierbij een reproductie af van een gekleurde plaat, die in *Le Jardin Fleuriste*, Vol. 2, 1852 op plaat 123 verscheen. Lemaire vermeldt erbij, dat Frederick Staines in 1846 uit San Luis Potosi een zeer groot exemplaar, dat een totaalgewicht van 1000 kilogram had, invoerde voor de Royal Kew Gardens. Jammerlijk bezweek het exemplaar.

4) l. c. p. 251.

5) verg. *Anahuac* (oude landsnaam voor het Aztekenrijk). Het woord beteekent volgens Veytia (*Hist. antig. lib 1, cap. 1*) „tusschen de wateren”, nl. tusschen de Caraibische Zee en Stille Oceaan. Zie Prescott, *Hist. Conquest of Mexico*, p. 6 (note) ed. 1929.

6) *Gardeners Dictionary*, holl. ed. 1745, p. 556.

7) l. c. p. 317.

8) Ludwig, *Definitiones generum Plantarum*, Lipsial 1747.

9) Backer, *Verkl. Woordenboek* p. 617, 1936.

Hooker beeldde deze plant af als *Echinocactus Visnaga* in *The Illustrated London News* en later in het *Botanical Magazine* t. 4559, Schumann beschouwt *E. Visnaga* als een variëteit van *Ech. ingens* Zucc., terwijl Berger het als een aparte soort beschouwd.

Volgens Berger is *Ech. ingens* Zucc. een plant van 1.5 m. hoogte en 1.25 m. breedte met 8 randstekels en 1 groote middenstekel en *Ech. ingens* een veel grootere plant, die 2 à 3 m. hoogte bereikt en steeds 4 stekels in kruisvorm staande, ontwikkelend. Merkwaardig is de groote overeenkomst tusschen Schumann's afbeelding op p. 315 der *Gesamtbeschreibung* (fig. 54) en de hier afgebeelde plaat der *Jardin Fleuriste*. Schumann's figuur is ontleend aan Gürke en een copie van deze plaat, terwijl Schumann als onderschrift: *Echinocactus ingens*, er bij zet.

Aldus beschouwde hij toch ook deze plant met 4 doorns als *E. ingens*.

HET ZAAIEN

VAN LITHOPS- EN ANDERE MESEMBYRATHEMUMSOORTEN
DOOR DR. H. W. DE BOER

BIJ het zaaïen van Lithops- en andere „Mesem“-soorten moeten, om teurstellingen te voorkomen, bijzondere voorzorgen in acht worden genomen, welke ik zal trachten hier in 't kort naar voren te brengen; voor het duidelijk maken van sommige handelingen, welke van belang zijn, moet ik echter wel in finesses treden.

De zaaipannen (liefst de bekende ronde, met 3 voetjes) dienen goed te worden gereinigd en daarna te worden ontsmet, door ze te dompelen in kokend heet water; de opening in den bodem wordt bedekt met een bol staande scherf van een bloempot, welke sscherf onregelmatig van vorm is, zoodat de lucht van terzijde kan toetreden, als deze scherf met den bollen kant naar boven over de opening wordt gelegd; op den bodem, rond (en op) de scherf, komt een laagje grind van ± 2 c.m. hoogte te liggen; de scherf en het grint eerst reinigen en dan ontsmetten met kokend heet water.

Het grondmengsel; hiervoor wordt genomen een mengsel van ongeveer $\frac{2}{3}$ deel fijn gezeefde bladaarde en $\frac{1}{3}$ deel scherp zand. Dit grondmengsel wordt gesteriliseerd, door het (in een pot of pan) te verhitten tot 70 à 80° C.; een klein beetje water op den bodem en nu en dan omscheppen: het is niet beslist noodig om de temperatuur met een thermometer te controleren; als het mengsel zoo heet is, dat men bij het aanraken de hand snel moet terugtrekken, om branden te voorkomen, is het voldoende; ongeveer 10 minuten op deze temperatuur houden, daarna afkoelen; zoodra het grondmengsel afgekoeld is, de zaaipannen vullen.

Het vullen der zaaipannen; dit dient met zorg te geschieden; eerst vullen tot den rand (met een, met heet water, ontsmetten lepel) en vooral langs den soms eenigszins naar binnen gebogen rand wat aandrukken, door de zaaipannen nu en dan met kleine schokjes op tafel of aanrecht te laten neerkomen, zorgen dat de grond goed aansluit; daarna met de lepel de grond gelijk met den rand afstrijken; nu plaatst men de zaaipan tot den rand in lauw water, totdat de grond van boven goed vochtig is; bij het

nemen van de zaaipan uit het water zal men merken, dat het grondmengsel besinkt en de pan niet meer vult; daarom voege men met den lepel nu zooveel grond toe, totdat na herhaald plaatsn van de zaaipan in lauw water, deze tot op $\frac{1}{2}$ c.m. onder den rand goed gevuld is, langs den rand geen inzinkingen of gaten voorkomen en het oppervlak goed vlak en regelmatig, zonder „heuvels en dalen” is.

Het bedekken van het grondmengsel met een dun laagje steriel zand. Vervolgens bedekke men het oppervlak van het grondmengsel met een dun laagje zand, dat men gesteriliseerd heeft, door het eerst herhaaldelijk met koud water, daarna 2 à 3 keer met kokend water te wasschen en vervolgens (onder herhaald omroeren, in een kleine pan of pot) op den kachel zoo snel mogelijk te drogen. Door middel van een, eveneens met kokend heet water gereinigd en gesteriliseerd en vervolgens op den kachel gedroogd koffiëzeefje, strooie men zooveel zand op het oppervlak van het grondmengsel, dat alle daarin voorkomende gaatjes en oneffenheden gevuld zijn en het grondmengsel juist met een zeer dun laagje zand geheel is bedekt; door hier wat meer zand te strooien, daar wat minder, zorg men nu, dat het oppervlak volkomen vlak wordt; tevens wordt erop gelet, dat het laagje zand goed vol water trekt door desnoods de zaaipannen nogmaals tot den rand in lauw water te plaatsen.

Het zaaïen. Men zaaïe alleen goed gewasschen zaad; het mesem-zaad, dat in ditzelfde blaadje wordt aangeboden, is zonder uitzondering herhaalbaar met water gewasschen; door het zaad te wasschen met een chinosoloplossing (1 op 1000) kan men het ontsmetten; dit is echter niet beslist noodzakelijk. Men verdeelt nu met den rechten kant van een stukje glas (dat eerst met kokend heet water ontsmet is) het oppervlak in zooveel vakjes, als men soorten in een zaaipan wenscht te zaaïen; geen scheidingslijnen trekken, doch even met den rechten kant van het glas in het zand drukken; ik zaaï nooit minder dan 4 soorten in één zaaipan; soms, als de zaaipan wat groot van formaat is, wel 12 soorten. Elke pan wordt duidelijk genummerd; op een stuk papier make men een tekening (plattegrond) van elke pan, m.a.w. een cirkel, welke men eveneens nummert en met potloodlijnen in dezelfde vakjes verdeelt, als bij de overeenkomstige zaaipan het geval is; in elk vakje op het papier wordt de naam van het zaad geschreven, dat men aanstonds in het overeenkomstige vakje van de zaaipan zaaït. Het zaaïen kan zeer goed geschieden direct uit het vlak bij het te bezaaïen vakje brengt en met de andere hand tegen de lopje geheel te openen en in de eene hand te houden, waarbij men het blak bij het te bezaaïen vakje brengt en met de andere hand tegen de hand, waarin men het envelopje houdt, te kloppen kan men het zaad zeer regelmatig langs en uit de middenvouw van het envelopje laten rollen; door heen en weer beweging boven het bestemde vakje kan men het zaad daarover zeer regelmatig verdeelen. Nu wordt het zaad, behalve de allerfijnste soorten (Dinteranthus-soorten en Lithops Vanzylii bedekt met een zeer dun laagje van hetzelfde steriele zand (weer door middel van het koffiëzeefje); de indeeling in vakjes wordt daardoor wel iets minder duidelijk, doch dat hindert niet, vooral niet, indien men de plaatsen, waar de verdeellijnen den potrand raken, met een dikke potloodstreep op den potrand heeft gewaarmerkt. Als het zaad met een, zoo dun mogelijk, laagje zand is bedekt, de zaaipannen weer even in lauw water plaatsen, zoodat ook dit laatste laagje zand goed vol trekt met water.

Vervolgens de schalen bedekken met een stuk glas, dat met heet water gereinigd en ontsmet is.

Het tot ontkieming brengen van het zaad. Met plaatst nu de zaaipannen, met glas bedekt, op een plaats, waar de temperatuur overdag $\pm 20^{\circ}$ C. is en 's nachts niet beneden 15° C. daalt. Bij fellen zonschijn kan men een stukje papier op het glas van elke schaal leggen; men kan ook, tot dat het zaad begint op te komen, de zaaipannen op een volkomen donkere plaats zetten. Maar als men, zooals ik, in den winter zaait (soms reeds in November! in elk geval niet later dan in Maart) dan is het zoogenaamde afschermen niet noodig, omdat de zon in de wintermaanden niet fel schijnt. Zoodra men (na 1 à 2 weken het eerste zaad niet ziet ontkiemen, wordt van de betrokken zaadpan het glas verwijderd en wordt deze zaaipan in het volle licht geplaatst. Zoolang een zaaipan met glas is bedekt, kan men volstaan met het om de 4 à 6 dagen plaatsen van de zaaipan in lauw water; de grond moet nl. voortdurend vochtig blijven en mag voorloopig geen enkel teeken van indroging vertoonen. Als het glas is verwijderd, zoodra de eerste plantjes opkomen, moet men elke 1 à 2 dagen zorgen, dat de grond zich opnieuw met water verzadigt.

Bij bovenvermelde temperatuur komen de meeste soorten na 10 à 14 dagen op; het ontkiemen van enkele soorten duurt langer; na 3 en 4 weken ziet men nog telkens nieuwe plantjes boven komen; men make zich niet al te spoedig ongerust over slecht ontkiemen.

Er zijn echter enkele soorten (berucht is in dit opzicht Lithops Vanzylii) die jaar na jaar slecht opkomen en óf in 't geheel geen, óf slechts enkele zaailingen geven.

Indien met denkt (na 1 à $1\frac{1}{2}$ maand), dat geen zaden meer ontkiemen, kan men de zaaipannen wat minder dikwijls in lauw water plaatsen en is 2 keer per week voldoende.

Over de behandeling van de zaailingen een volgenden keer.

HET geregeld verschijnen van een tijdschrift, uitsluitend gewijd aan de door ons zoo bevoorrechte succulente planten, zal menigeen met blijdschap vervullen. Zoowel voor de beginners als voor de meer ervaren liefhebbers zal dit een aansporing zijn zich met vernieuwde belangstelling aan de liefhebberij te wijden. De groote band die ons daarbij nader tot elkander brengt is ons tijdschrift. Van dit tijdschrift moet een stimuleerende invloed uitgaan, óók op hen, die nog niet weten, wat het gemis van een liefhebberij, als de onze beteekent.

De contributie is zoo laag mogelijk gehouden, ze mag voor geen enkele liefhebber een beletsel zijn om zich bij ons aan te sluiten. Om evenwel de hooge kosten van ons tijdschrift te kunnen bestrijden, het als geregeld, maandelijks terugkeerend orgaan te doen verschijnen en in zijn huidige omvang te kunnen handhaven hebben we minstens 500 leden noodig. Daarop hebben wij gerekend, daarop hebben wij vertrouwd, vertrouwd op U. Wij moeten dus ons ledental dit jaar nog verdubbelen. Dat moet heusch zoo moeilijk niet zijn. Hadden wij vroeger in ons kleine landje immers niet ver over de duizend liefhebbers? Tracht ze te vinden, tracht zé te winnen voor onze goede zaak; het is ook hun belang. Maak er voor Uzelf een ééorzaak van!

VERSLAG VAN DE OPRICHTINGSVERGADERING DER NEDERLANDSCHE VEREENIGING VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSSEN EN ANDERE VETPLANTEN, SUCCULENTA.

NADAT op Zaterdag 28 December 1946 de tot nu toe bestaande vereenigen, de Ned. Ver. van Vetplanten verzamelaars „Succulenta” en de Nederl. Ver. van Liefh van Cactussen en Vetplanten”, afzonderlijk in vergadering bijeen, besloten hadden tot ontbinding en fusie der genoemde vereenigen, kwam men nog dienzelfden middag samen in een der zalen „Krasnapolski” te Amsterdam, om tot oprichting te komen van een nieuwe vereeniging.

De heer A. F. H. Buining, die zich als voorzitter beschikbaar had gesteld, opende deze vergadering, heette allen welkom en deelde de aanwezigen mede, dat na de ontbinding der oude vereenigen, thans een nieuwe vereeniging wordt opgericht, de „Nederlandsche Vereeniging van Liefhebbers van Cactussen en andere Vetplanten „Succulenta”.

Wij kunnen tot onze vreugde mededeelen, zoo zeide de voorzitter, dat deze oprichting thans een feit geworden is. waarmede ik allen hartelijk gelukwensch. Spr. hoopte, dat men nu alle oude geschillen zal laten rusten en zich in de toekomst geheel wijden aan den groei en bloei der nieuwe vereeniging.

Daarna sprak de heer J. A. Janse nog enkele woorden, waarin hij er op wees, dat slechts een eensgezinde vereeniging, de liefhebberij van onze planten ten goede kan komen.

Voorts ging men over tot de navolgende besluiten en mededeelingen.

De vereeniging zal een orgaan uitgeven genaamd „Succulenta”. Dit maandblad verschijnt spoedig, mogelijk eind Januari of begin Februari.

Het ontwerp statuten en huish. reglement, welke samengesteld zijn door de heeren A. F. H. Buining en C. J. Mol werden op enkele onbelangrijke wijzigingen na, door de vergadering goedgekeurd.

Het gezamenlijk aantal leden bedraagt ongeveer 260. Een totaal bedrag van ruim f 2200.— aan kasmiddelen kon worden genoteerd.

Tot hoofdbestuursleden werden voorloopig benoemd: de heeren A. F. H. Buining, G. J. Mol, C. D. Duursma, J. A. Wakka, Arn. J. J. van Hoorn en de dames, Mej. J. J. E. van den Thoon en Mevr. J. Grullemans van Berghem.

Tot redacteur werd voorloopig benoemd, de heer A. J. A. Ulitewaal; tot commissieleden van de redactie, Mej. J. J. E. van den Thoon en de heer J. A. Janse.

Nag eenige bespreking werd besloten de Alg. Vergadering in Juni in Haarlem te houden en de contributie voor 1947 te stellen op f 4.—.

Verder niets meer aan de orde zijnde, werd de vergadering door den voorzitter gesloten.

In de direct daarop volgende hoofdbestuursvergadering kwam men tot de verdeling der functies, n.l. A. F. H. Buining, voorzitter; G. J. Mol, 2e voorzitter; Mevr. J. Grullemans van Berghem, secretaresse; Mej. J. J. E. van den Thoon, 2e secretaresse; G. D. Duursma, penningmeester.

J. GRULLEMANS VAN BERGHEM,
Secretaresse.

Wij kunnen U nu reeds aankondigen dat wij ook spoedig enkele van ouds bekende en nieuwe geregeld terugkeerende rubrieken zullen openen. Het „Leeken-hoekje” en de „Vragenbus” hebben hun practische waarde reeds bewezen. Mej. van den Thoon zal zoo vriendelijk zijn zich met deze beide rubrieken te belasten. Verder willen wij een rubriek „Nuttige wenken” opnemen, waarin de liefhebbers zullen worden voorgelicht over alles, waarop zij zich in komende maanden hebben voor te bereiden. De verzorging van deze rubriek is ongetwijfeld het beste toevertrouwd aan den Heer Duursma. „Uit de Cactuswereld” wil U in het kort elke belangrijke gebeurtenis van heinde en verre berichten, waardoor U op de hoogte blijft van het voornaamste wat zich op succulentengebied afspeelt.

BLOEIENDE STEENTJES IN 1903

DE thans zoo geliefde en veel gekweekte ultra-succulente *Mesembryanthemums*, gewoonlijk „bloeiende steentjes” genoemd, zijn, hoewel haar bestaan een paar eeuwen geleden reeds bekend was, nog niet zoo heel lang in cultuur.

In een Duitsch tuinbouwblad van 1903 schreef de bekende „Cactusvader” W. O. Roth er over de toen nog maar pas ingevoerde *Conophytum truncatellum*: „deze kleine plant is een nieuwigheid, welke iedereen, die ze ziet, btoovert. Stel u een klein, afgerond, grijsblauw kiezelsteentje voor, dat aan den bovenkant geheel glad geslepen en langs de zijden zwak afgerond is. In het midden van het platte bovenvlak is een ondiep spleetje; van hier uit ziet men over het geheele vlak roodachtige, fijne adertjes, waardoor het een gemarmerd aanzien heeft. Uit het ondiepe spleetje ontwikkelt zich de kostelijke, groote *Mesembryanthemum* bloem.

Ik vestig niet daarom alleen op deze plant de aandacht omdat ze zoo'n fraaie verschijning is, maar vooral om een andere interessante reden. Met ontzetting denkt men, dat de plant dood zal gaan, ze wordt geheel schrompelig en vliezig.

Doch ziedaar, als een Phoenix verrijst ze uit haar asch! Er komt een nieuwe vorm; een zuivere kleur en fijne tekening zien wij uit de oude, verdroogde resten te voorschijn treden. — De botanie kent nog maar één gelijksoortige plant, namelijk *Mesembr. (Pleiospilos) Bolusii*, welke in haar gedaanteverwisseling hetzelfde verschijnsel vertoont.”

Tot zoover deze aardige ontboezeming. Wij kennen thans, 44 jaren later, honderdtallen van deze „bloeiende steentjes”, maar haar eigenaardige verjongingswijze wekt steeds weer onze bewondering.

G. D. DUURSMA.

„HET WOORD IS AAN U”

MENIGEEN heeft het misschien wat lang geduurd, maar eindelijk is 't dan toch zoover en heeft U het nu voor U liggen, Uw tijdschrift, *Uw eigen Tijdschrift*. Bent U tevreden? Vertel het Uw vrienden en kennissen! Zoo niet, dan zeg het ons, want wij willen ons best doen om, als het maar eenigszins kan, het elkeen naar den zin te maken; ook U! Maar dan is het ook billijk, dat wij aller hulp verlangen; dus ook van U!

Wil Uw tijdschrift de weerspiegeling zijn van onze liefhebberij, van wat er leeft in onze Vereeniging, van ons kunnen en onzen goeden wil, dan is daarvoor ieders medewerking ook noodig; dus ook van U! Wij zouden het prettig vinden wanneer ons tijdschrift populair werd, dus graag gezocht en graag gezien, en het opvoeren tot een peil waarop een blad als dit behoort te staan. Dat moet, en kan; wij kunnen veel, als we maar willen. Stuur ons daarom Uw bijdrage; groot of klein. Zeg niet: ik kan niet schrijven. Schrijf zooals U spreekt. Zeg niet: ik weet niet waarover Natuurlijk over al wat U ter harte gaat: Uw liefhebberij en zou U dat niet kunnen? Schrijf over alles, zooals het groeit en bloeit in Uw collectie en wat U in het bijzonder opgevallen is, over planten waar U de voorkeur aan geeft, over Uw ervaringen met een bepaalde grondsoort, over verpotten, gieten, zaaien, enten en wat al niet meer.

Maak vooral ook foto's, liefst maar van enkele, of beter nog van één plant tegelijk, of van een detail, en zorg zooveel mogelijk, het geheele formaat van plant of film te benutten. Zeg niet: ik kan niet fotografeeren; laat dan een goede kennis of vakman het doen, werkelijk, het loont de moeite en kosten een goede foto is een document. Den specialisten zou ik willen toefluisteren: geef éerst wat licht verteerbaars, maak het daarna geleidelijk iets zwaarder en ten slotte zal men ook in taaie kost met graagte de tanden willen zetten.

Wij willen, trots vele teleurstellingen in het nabije verleden, weer hopen en vertrouwen in de toekomst. De fundamenten zijn gebleken goed te zijn; de muren zijn weer overeind gezet en nu willen wij ons huis gaan sieren met het mooiste en beste van ons willen en kunnen.

Een ieder drage daartoe het zijne bij; dus ook U,... en U,... en U,
En dit is dan het einde van het eerste nummer van ons nieuwe tijdschrift.
Het woord is nu aan U.

UITEWAAL.

ZAADVERKOOP

AANBIEDING TEN BATE VAN HET CLICHEFONDS.

1	<i>Astrophytum asterias</i>	f 0.30	35	„	<i>olivacea</i>	„ 0.20
2	„	<i>myriostigma</i> ... „	36	„	<i>Comptonii</i>	„ 0.20
3	<i>Astr. myriostigma x</i>		37	„	<i>salicola</i>	„ 0.30
	<i>ornatum</i> F II	f 0.30	38	„	<i>Julii</i>	„ 0.25
4	<i>Astr. asterias x</i>		39	„	<i>Elisabethae</i>	„ 0.25
	<i>capricorne</i> F II	f 0.30	40	„	<i>mickbergensis</i>	„ 0.20
5	<i>Gymnocalycium Monvillei</i> ... „	0.25	41	„	<i>Bromfieldii</i>	„ 0.30
6	„	<i>Fleiserianum</i> „	42	„	<i>Herrei</i>	„ 0.20
7	„	<i>Urselianum</i> ... „	43	„	<i>localis</i>	„ 0.30
8	„	<i>Hossei</i>	44	„	<i>Fülleri</i>	„ 0.20
9	„	<i>gibbosum</i> var.	45	„	<i>fulviceps</i>	„ 0.20
	<i>nigrum</i>	„ 0.25	46	„	<i>farinosa</i>	„ 0.20
10	<i>Gymnocalycium gibbosum</i>		47	„	<i>turbiniiformis</i>	„ 0.25
	var. <i>Schlumbergii</i>	„ 0.25	48	„	<i>Triebneri</i>	„ 0.20
11	<i>Gymnocalycium platense</i>		49	„	<i>umdausensis</i>	„ 0.20
	(korte doorns)	„ 0.25	50	„	<i>pseudotruncatella</i> ...	„ 0.20
12	<i>Gymnocalycium platense</i>		51	„	<i>summittata</i>	„ 0.20
	var. <i>Ter. Weemeanum</i>	„ 0.25	52	„	<i>bella</i>	„ 0.20
13	<i>Gymnocalycium denudatum</i>		53	„	<i>rugosa</i>	„ 0.20
	var. <i>multiflorum</i>	„ 0.25	54	„	<i>Lesliei</i>	„ 0.20
14	<i>Gymnocalycium denudatum</i>		55	„	<i>terricolor</i>	„ 0.20
	var. <i>paraguensis</i>	„ 0.25	56	„	<i>Helmutii</i>	„ 0.20
15	<i>Notocactus pampeanus</i>	„ 0.20	57	„	<i>kunjasensis</i>	„ 0.20
16	„	<i>Ottonis</i>	58	„	<i>Meyeri</i>	„ 0.25
17	„	<i>mammulosus</i>	59	„	<i>karamontana</i>	„ 0.20
18	„	<i>sub-mammulosus</i>	60	„	<i>floris albis</i>	„ 0.20
19	„	<i>Leninghausii</i>	61	„	<i>Erniana</i>	„ 0.20
20	<i>Malacocarpus Sllowii</i>	„ 0.30	62	„	<i>kuibisensis</i>	„ 0.20
21	<i>Echino-cereis Knippelianus</i> ...	„ 0.30	63	„	<i>alpina</i>	„ 0.20
22	<i>Rebutia senilis</i> var. <i>elegans</i> ...	„ 0.25	64	„	<i>gracilidelineata</i>	„ 0.25
23	„	<i>Steinmannii</i>	65	„	<i>Vanzylii</i>	„ 0.20
24	„	<i>violaciflora</i>	66	„	<i>Ophthalmophyllum Dinteri</i> ...	„ 0.20
25	„	<i>Fiebrigii</i>	67	„	<i>Lapidaria Margaretae</i>	„ 0.30
26	<i>Bowiea volubilis</i>	„ 0.15	68	„	<i>Dinteranthus microsperma</i> ...	„ 0.20
27	<i>Gasteria Armstrongii</i>	„ 0.15	69	„	<i>inexpectatus</i> ...	„ 0.20
28	<i>Lithops pulmonuncula</i>	„ 0.20	70	„	<i>Pole Evansii</i> ...	„ 0.30
29	„	<i>opalina</i>	71	„	<i>puberulus</i>	„ 0.30
30	„	<i>Peersii</i>	72	„	<i>Pleiospilos Hilmari</i>	„ 0.20
31	„	<i>Marthae (inornata)</i> ...	73	„	<i>Bolusii</i>	„ 0.20
32	„	<i>Aucampiae</i>	74	„	<i>Bijlia cana</i>	„ 0.20
33	„	<i>Lerichiana</i>	75	„	<i>Titanopsis Hugo Schlechteri</i> ..	„ 0.20
34	„	<i>Edithae</i>				

Nrs. 1 t/m 27 15 zaden per pakje. Nrs. 28 t/m 75 minstens 30 zaden per pakje
Toezending volgt na ontvangst van het verschuldigde bedrag vermeerderd met f 0.15 voor verzendkosten. Verzoeken het bedrag over te maken per postwissel of door overschrijving of storting op postrekening 398972; adres Mej. J. J. E. van den Thoon, 's-Gravenhage corr. Apeldoorn.
Brieven betreffende den zaadverkoop richten aan Mej. J. J. E. van den Thoon, Elburgerweg 57, Apeldoorn.

WORDT LID!

van de Nederlandsche Vereeniging van Liefhebbers van Cactussen e.a. Vetplanten „SUCCULENTA“. Het lidmaatschap biedt U voor f 4.— per jaar

EEN GEILLUSTREERD TIJDSCHRIFT

waarin U gevarieerde artikelen over succulente planten en over hun kweekmethode aantreft alsmede allerlei wetenwaardigheden ter bevordering van onze liefhebberij.

Secretaresse: Mevr. J. Grullemans-van Berghem, Heerenweg 19, Lisse.

VEREENIGINGNIEUWS

VERGADERINGEN.

AFDEELING HAARLEM. — Vergadering op Donderdag 20 Febr. '47, Hotel Lion d'Or; Kruisweg te Haarlem; de leden worden verzocht 3 planten ter beoordeeling mede te brengen.

G. H. FUHRI SNETHLAGE, Secr.
Vrijburglaan 52, Overeen.

AFDEELING AMSTERDAM. — Bijeenkomst op Vrijdag 21 Febr. '47 te 8 uur, ten kantore van „Willen is Kunnen”, Prinsengracht 674.

J. B. JANSEN, Secr.
Mr. P. N. Arnzeniusweg 70 hs, Amsterdam.

AFDEELING 's-GRAVENHAGE. — Vergadering op 22 Febr. '47, des avonds 8 uur, in „Pomona”, Molenstraat 53; de agenda vermeldt: verslag der fusievergadering (door C. Bommeljé) en causerie door J. J. Verbeek Wolthuys: „Anáhuac”, de Herschepper.

Door het tot stand komen van de fusie zijn alle leden van beide vroegere Vereenigen, woonachtig in 's-Gravenhage en omstreken, nu lid van de Afdeeling 's-Gravenhage. Wij verzoeken daarom alle leden; oud-leden en belangstellenden, de vergadering van de afdeeling bij te wonen en daardoor mede te werken aan de herleving en opbloei van onze Vereeniging.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS, Secr.
Sonoylaan 32, Den Haag.

AFDEELING DEVENTER. — Vergadering op elken éérsten Donderdag van de maand in het Gebouw „'t Klooster” te Deventer des avonds om half acht.

W. H. ANDREE, Secr./penningm.

CONTRIBUTIE 1947. — Gelieve Uw contributie f 4.— (of meer!) zoo spoedig mogelijk te storten op postgiro no. 133550 „Penningmeester Succulenta”, Rijperkerk, of aan den penningmeester van Uw afdeeling te voldoen.
Het is een kleine moeite. Wij vertrouwen op aller medewerking te mogen rekenen.

RUIL- EN VERKOOPAANBIEDINGEN

Mevr. Schreuder, Dr. D. Bakkerl. 71 te Bloemendaal *vraagt* stekken of gewortelde planten van Euphorbia's.

*

Aangeboden zeldzaam mooie, degelijke kamerkas, 150x125x65 c.m., bestaande uit 2 gedeelten en gelegenheid biedend om op 3 tabletten een collectie van een paar honderd planten te plaatsen. Te bevragen: Mevr. Fortgens-Reek, Soerabajastraat 12, Haarlem (N.).

*

Mijn kasje is bouwvallig! Is er onder de liefhebbers (A'dam of omstreken) een timmerman (of metselaar) die mij, tegen behoorlijke vergoeding, een nieuw tehuis voor mijn planten kan helpen bouwen. Dit behoeft feitelijk slechts te bestaan uit een stevig afdak tegen een breede schuur, waarvoor betrekkelijk weinig materiaal noodig is. Adres: A. J. A. Uitewaal, Alex. Boersstraat 25 huis te Amsterdam.

*

H. L. Blonk, Kroostweg 22 Zeist biedt aan zaden van Cheiridopsis bibractea en purpurascens var. Leopoldtii. Carpenzthea pomeridiana. Hereroa dolabriformis en gracilis. Nananthus Villetii. Faucaria Bosscheana; felina var. Jamesii; lupina en tuberculosa. Stomatium alboroseum. Oophytum oviforme. Glottiphyllum fragrans en Neilii. Lithops Weberi; alpina; Peersii; summittata; Lericheana en Aucampiae. Pleiospilos Bolusii. Anacamperos filamentosa. Frailea Dadakii; columbeana; pseudo-graliana. Rebutia minuscula; pseudo-minuscula; Speggazziniana; Kupperiana; chrysacantha, in ruil voor Pilocereus, Cephalocereus, Echinocactus en andere soorten.

*

H. J. Buys, Wilhelminastraat 26, Amstelveen vraagt te koop zaden van Aloë's, Haworthia's, Aprica's, Gasteria's en Cactuszaden. Aanbiedingen per 50 of 100 zaden.